

Zakony - Joannici (kawalerowie maltańscy) - historia, charakterystyka, informacje. Joannici w Polsce

Zakon Joannitów to inaczej Zakon Maltański, czyli Zakon Rycerski Świętego Jana Chrzciciela Szpitala Jerozolimskiego (Ordo Militiae Sancti Johannis Baptistae Hospitalis Hierosolimitani). Jest to najstarszy, nadal istniejący zakon rycerski.

W XI-wiecznej Jerozolimie, w 1070 roku kupcy pochodzący z Amalfi zbudowali szpital dla pielgrzymów pod wezwaniem św. Jana. Od 1083 roku zaczęli zajmować się nim rycerze, których nazwano joannitami. Nazwa zakonu pochodzi od łacińskiego słowa „loannes”, czyli „Jan”.

Papież Paschalis II obdarował Zakon własną Regułą, a miało to miejsce w roku 1113. W 1310 roku rycerze znani stali się jako kawalerowie rodyjscy, co wiązało się z wyspą Rodos, gdzie się osiedlili. Malta stała się ich domem w roku 1530, kiedy otrzymali ją od cesarza Karola V. Stąd też wzięła się powszechnie znana nazwa joannitów – kawalerowie maltańscy.

W Polsce joannici znaleźli się za sprawą księcia Henryka Sandomierskiego, który w roku 1166 sprowadził ich do Zagości. Na mocy decyzji cara Aleksandra I Zakon został rozwiązany w roku 1817.

Na początku działalności joannitom przyświecał cel obsługiwania szpitala jerozolimskiego oraz domów dla pielgrzymów wędrujących z Europy, a także obrona przed poganami Ziemi Świętej. W późniejszym czasie zajęli się działalnością charytatywną oraz duszpasterską.

Znakiem joannitów jest biały krzyż maltański, czyli z rozdwojonymi ramionami, noszony na czarnym płaszczu. Zakon ubiera się też w galowe mundury.

Pod koniec XX wieku na świecie było około 10000 zakonników.